

heder, der skal svare afgift, er registreret under virksomhedens adresse, medens indehaverens bopæl ofte vil være ukendt.

Reglen i retsplejelovens § 481, stk. 2, om udstrækning af eksekutionen til ting uden for retskredsen kan også anvendes under udpantning, der begynder på forretningsstedet.

Rekvirenten vil efter forslaget gennemførelse have frit valg mellem forretningsstedet og det personlige hjemting efter retsplejelovens §§ 236-38. Skal udpantningsforretningen begyndes på forretningsstedet, kan forkyndelsen også ske her, uden at det er fornødent først at søge forkyndelse iværksat på bopælen i overensstemmelse med reglen i retsplejelovens § 156.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer ganske til gældende lovs § 2, stk. 3.

Til § 10.

Bestemmelsen giver — i overensstemmelse med et ønske fra de kommunale organisationer og toldvæsenet — en pante- eller toldfoged hjemmel til at kontinuere en udpantningsforretning i andre kommuner eller tolddistrikter. En sådan adgang har sognefogeden ikke og fogeden kun, hvis continuationen sker i en tilstødende retskreds, og der alene foretages udpantning i løsøre, jfr. retsplejelovens § 481, stk. 1. Reglen betyder, at den pantefoged eller toldfoged, der har begyndt udpantningsforretningen kan fortsætte den i en anden kommune eller tolddistrikt, hvis det oplyses, at skyldneren har gods der. Ordningen vil ikke medføre øgede udgifter for skyldneren, da hverken pantefogeder eller toldfogeder beregner sig befordringsgodtgørelse hos skyldneren. Kommunen, henholdsvis toldvæsenet, kan dog også vælge at sende sagen til pantefogeden eller toldfogeden på det sted, hvor skyldneren har gods, jfr. forslaget § 2, stk. 2. Det er ikke anset for påkrævet at overføre reglen i retsplejelovens § 481, stk. 3, hvorefter en foged, der foretager udlæg i en fremmed retskreds, skal give meddelelse derom til det stedlige fogedkontor. Udpantninger kan også

efter gældende ret foretages af flere forskellige myndigheder, der ikke underretter hinanden, og der har ikke vist sig afgørende ulemper herved.

Til § 11.

Efter denne bestemmelse, der svarer til gældende lovs § 5, kan skyldneren med frigørende virkning betale det skyldige beløb til den myndighed, der foretager udpantning, også inden udpantningens begyndelse; under udpantningen følger det af retsplejelovens § 596, stk. 4, jfr. også §§ 518, stk. 2, og 503, stk. 3, at beløbet skal modtages af den, der foretager udpantningen. Efter den gældende bestemmelse kan justitsministeren efter indstilling af kommunalbestyrelsen bestemme, at betaling til pantefoged kun kan ske under udpantningen. Efter forslaget overlades det til vedkommende kommune at træffe en sådan bestemmelse, og der indføres en tilsvarende bemyndigelse for toldvæsenet med hensyn til toldfogederne.

Skal udpantning foretages af foged eller sognefoged, kan skyldneren altid fra den dag, da udpantning tidligst kan foretages, betale til disse.

Til § 12.

Loven, der efter forslaget træder i kraft den 1. februar 1970, gælder også for ydelser, der er forfaldet til betaling før lovens ikrafttræden. Foretages der udpantning for sådanne ydelser efter dette tidspunkt, sker det efter reglerne i den nye lov. Dette betyder bl. a., at udpantning kan ske, uden at der foreligger autorisation fra fogeden, og at det er tilstrækkeligt, at skyldneren har fået meddelelse om udpantningen efter reglerne i forslaget § 7. Efter den udtrykkelige bestemmelse i stk. 2, 2. pkt., kan der dog ikke foretages udpantning for fordringer, for hvilke udpantningsfristen efter de hidtidige regler er udløbet inden den 1. februar 1970. Der henvises i øvrigt vedrørende dette spørgsmål til forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje (Ophævelse af udpantningsfristen).